

Izráel és a fügefafa

Hanspeter Obrist

Egy prófécia határainál

Ez évben ünnepli Izráel fennállásának 60-ik évfordulóját. 1948-ban az egész világ lélegzetét visszafolytva figyelte, amint az éppen megalapított Izráel országát megtámadták. Isten csodája volt, hogy ez a kicsiny ország sikeresen tudott védekezni az arab túlerővel szemben. Sokan szimpatizáltak akkor Izráellel.

Gyorsan akadtak írásmagyarázók, akik Izráel létrejöttét a fügefával azonosították, melyről az Úr Jézus beszélt (Mt. 24,32; Mk. 13,28; Lk. 21,29 kombinálva Jóel 1,7-el): Az a generáció, amelyik a fügefafa leveleinek hajtását látja, az a végidőt átéli (Mt. 24,34). A sivatagi vándorlás alapján (4. Móz. 32,13) gyakran egy generáció idejét 40 évben határozzák meg. Amint az állam alapítása óta 40 év eltelt és a vég még nem jött el.

Néhány évvel ezelőtt egy új magyarázatot adtak: Kelet-Jeruzsálem 1967-ben történt elfoglalásától kell számítani. A 2007-ik év végére ez a 40 év is letelt. Ezen tény új kérdést vetett fel. Hogyan kell a próféciaikhoz állnunk?

Hozzáállás a prófétai szövegekhez

A bibliai próféciaik arra utalnak, hogy Isten a rendelt időben eléri célját. A „Ninive-szemponotot“ nem szabad figyelmen kívül hagyni. Isten megbízta Jónást, hogy Ninive pusztulását meghirdesse (Jónás 3,4). Mivel Ninive megbánta bűneit, így az ítélet nem sújtotta. Úgy néz ki, hogy a prófécia nem teljesedett be. Jónás tudta, hogy Isten irgalmas (Jónás 4,2). Csodálatos ez a kegyelem. Péter írja, hogy az **Úr Jézus visszajövetelének látszólagos késése nem mulasztás, hanem kegyelem** (2. Pét. 3,9). Tehát fontos, hogy ne tétlenül várakozzunk az Úr visszajövetelére, hanem az legyen a célunk, hogy a kegyelmi időt kihasználva hirdessük minden embernek Isten hatalmas kegyelmét. Ezt a feladatot adta Jézus Krisztus nekünk (Ap.Csel. 1,7-8).

A fügefafa

A Luk. 21,29-ben Jézus Krisztus nem csak a fügefára utal, hanem minden fára. Úgy néz ki, hogy a kijelentés központjában nem egy bizonyos fa áll, hanem a lényege éppen az idők jeleinek a felismerése, valamint felhívás

az éberségre (Lk. 21,36). Miről van itt szó? A szövegösszefüggés alapján: Jelek a napban, holdban és csillagokban, a népek szorultsága (Lk. 21,25), nagy keresztény üldözések (Lk. 21,17), az evangélium egész világon való hirdetése (Mt. 24,14) és a hívők megtévesztése (Mt. 24,24). Megfigyelendő, hogy a természeti katasztrófák egyre több embert érintenek. A tanácstalanság, a tévtanítások és a keresztények üldözése világszerte egyre nagyobb méreteket ölt. Ezekkel egyidőben a modern kommunikációs eszközök segítségével meg van annak a lehetősége, hogy egyre több ember hallhassa az evangéliumot.

Kihívás: Izráel

Isten Ura a történelemnek is, Izráel egy figyelmeztető jel mindnyájunknak. **Isten eléri célját akkor is, ha néha az Ő cselekvésének módja és annak ideje nem a mi elképzelésünk szerint van.** Isten tartja ígéretét, az Ő Nevéért (Ez. 36,23-28). A Bibliából azonban azt is megtanuljuk, hogy kihatással van életünkre, ha Istent ignoráljuk (*szándékosan figyelmen kívül hagyja; megj. ford.). Az egész világon egyre kevesebb ember orientálódik Isten normáihoz. Ez Izráelben is megfigyelhető. Hogyan segítsen Isten a zsidó népnek, ha ő a saját erejére épít és nem Isten segítségével számol?

Azonban érvényes, hogy ne a másokra mutogassunk, hanem saját magunkra. **Ha mi magunk Isten normáihoz orientálódunk és a Szent Szellem vezetése alatt a mi részünket is megtesszük, akkor az ellenszél ellenére is épül Isten országa. Az a kívánságom, hogy ez a kinyilatkoztatás minket is áthasson, ne csak nézői hanem cselekvői legyünk Isten országának.**